

שור שנגח ד' וה' פרק רביעי בבא קמא מה.

עא א מ״י פ״ג מהל' גזילה ואבידה הלכה ד סמג עשין עג טו״ע ח״מ ס׳ סג סעיף א׳ :
עב ב מ״י פ״א מהל' זוקי ממון הלכה י סמג עשין סז :
עג ג ד מ״י שס פ״ד הלכה ד סמג שס טו״ע ח״מ ס׳ שז סעיף ס :

מבור. ולא יסקל ודענין
 ויפסד והעמדה דנין שיא
 שזין כחמד (לקמן עח.)
 ופטור מבור. ופסוק למה
 אי (עס.) דאמר ליה אי
 אהררתי כו' בשור
 בשמים מאד דלמר לין
 ממוחר מוש דלמר לין
 האי חסור הגהה לכו
 חסור דלתי עליה ממילא
 אי כגון מתן בפקס, חלל
 חס קטליה דידם
 שפאנא ד"כ"ז, דלי הוה
 גבאי חלל מעיקרנה ליה
 ללגמא כו' (עקנא)

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

מכור הקדישו מוקדש שחטו בשרו מותר
החזירו שומר לבית בעליו מוחזר משגגמר
דינו מכר אינו מכור הקדישו אינו מוקדש
שחטו בשרו אסור החזירו שומר לבית בעליו
אינו מוחזר ^כר' 'עקב אומר אף משגגמר דינו
החזירו שומר לבעליו מוחזר לימא בהא
קמפילגי דרבנן סברי אין אומרין באיסורי
הנאה הרי שלך לפניך ורבי 'עקב סבר אומרין
באיסורי הנאה הרי שלך לפניך אמר רבה
דכולי עלמא 'אומרין באיסורי הנאה הרי שלך
לפניך דא"כ נפלוג לענין חמץ בפסח אלא
הכא בגומרין דינו של שור שלא בפניו
קמפילגי דרבנן סברי אין גומרין דינו של
שור אלא בפניו דאמר ליה אי אהדרתיה
ניהלי הוה מערקנא ליה לאגמא השתא
אתפשתיה לתוראי בידא דלא יכילנא
לאשתעווי דינא בהדיה ור' 'עקב סבר גומרין
דינו של שור שלא בפניו דאמר ליה סוף סוף
מיגמר הוּו גמרי ליה לדינא מאי טעמא דרבנן
השור יסקל וגם בעליו יומת ^כבמיתת
הבעלים כך מיתת השור מה בעלים בפניהם
אף שור בפניו ור' 'עקב בשלמא בעלים בני
טענה נינהו אלא שור בר טענתא הוא: יסמרו
לשומר חנם ולשוואל כו': תנו רבנן ארבעה
נכנסו תחת הבעלים ואלו הן שומר חנם
והשוואל נושא שכר והשוכר הרגו תמין
נהרגין ופטורין מן הכופר מועדין נהרגין
ומשלמין את הכופר וחייבין להחזיר דמי
שור לבעליו חוץ משומר חנם אמרי היכי
דמי אי דנטריה אפילו כולחו נמי ליפטר
ואי דלא נטריה אפילו שומר חנם ינחייב
אמרי הכא במאי עסקינן דנטריה שמירה
פחותה ולא נטריה שמירה מעולה שומר
חנם כלתה לו שמירתו הנך לא כלתה
שמירתן אמרי כמאן אי כרבי מאיר

מכור. הוא לרד"א: הקדישו מוקדם.
מיניה מעל: מוחזר. ואע"ג דשקלי לי
 דהא כשהחזירו שור מעליה הוא: א
 דמריה קאי לאקדושה: אין אומרין צל
 ונפקא מיניה לגזול חמץ ועבר עליו
 הפסח והחזירו אינו מוחזר: דא"כ.
 דלרבנן אין אומרין: יופלגו. כימיא
 בחמץ בפסח ולימרו דחייב ולכן קיימא
 לן בהגזול עאים (לקמן ד' טז): דלרבנן
 אומר לו הרי שלך לפניך דקטני גזול
 חמץ ועבר עליו הפסח והחזירו וכן
 שור עד שלא נגמר דינו אומרין לו
 הרי שלך לפניך אבל משנגמר לא
 והא סברא לרבנן הוא דשמיעא להו
 וקטני דבחמץ בפסח מדור דלאמרינן
 באיסורי הגאה הרי שלך לפניך אלא
 דכולי עלמא אמרינן באיסורי הגאה
 הרי שלך לפניך היכא דאיסורא
 ממיילא אחא ליה כגון חמץ בפסח
 ולא מצי א"ל האי לאו מידי הוא אבל
 הכא משום הכי אמרי רבנן אינו
 מוחזר דלמרי ליה אתפסמיה לתוראי
 כו' והויקא צדידים הוא שבהיכלו לצי
 דינא. והאי דנקט אי אהדרמיה נהליה
 לאו משום דחיוצא דלא אהדריה
 הוא דא"כ בחמץ בפסח נמי לימא ליה
 אי אהדרמיה נהליה הוא אפילו ליה
 עודוד לר' יעקב נמי נהי דגומרים דינו
 של שור שלא צדידים נמיא ליה אי
 אהדרמיה נהליה הוה שחיטתא לא
 אלא אדלא אהדריה לא מחייבי ליה
 רבנן דהא קמהדר ליה השמא ואמרינן
 באיסורי הגאה הרי שלך לפניך אלא
 חיוציה משום דהוליוכו לצ"ד צדידים
 והכי קאמר ליה לא היה לך להוליוכו
 לצ"ד דאי הוה צידי הוה מערקנא
 ליה מנייהו: סוף סוף מיגמר הוה
 גמרי ליה לניניהו. הלכך הוה ליה
 הויקא דממילא ולא צדידים: מה
 צעלים צפניהם. כדכתיב עד עמדו
 לפני העדה למשפט (במדבר לה): אי
 דנעטריה. שמירה מעולה: כולוהו
 נמי נפטר. מדמי שור צר משואל
 דהא אנוסין הם: שמירה פחוטה.
 דלת ביכולה לעמוד ברוח מצייה
 כלשה ליה שמיניה: דאין עליו

להתחמק בשמירתו ודי צדק ולאו פשיעה היא הלכך נגזי בעלים פטור ומדמי שור דהא סגי ליה בשמירה פחותה ובעי כפרה: והני לא נלסו שחיצין היו להתחמק בשמירה שיהא שומר לבעלים ופשיעה

דאָמער

[illegible]

בחזקת